

ת"פ 16572/11/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ד נ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 16572-11-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' נ

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ד נ

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד יעקב שטרנברג ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד מרים בריינין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 16572-11-14 (להלן: "התיק העיקרי") בעבירות כדלקמן:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 273 לחוק.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, **בתאריך 19.9.13 שלח הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת תמונה בה הוא נראה מחזיק באקדח ומצמיד את הקנה לרקתו הימנית. מיד לאחר מכן שלח לה הודעת טקסט בה כתב "ניצחת יא זונה...ביי".** בהמשך בהיותו בתחנת המשטרה החל הנאשם להתפרע ולהשתולל ומשביקש ממנו קצין המשטרה להירגע, ירק הנאשם בפניו.

2. כמו כן, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 29263-09-16 (להלן: "התיק המצורף") בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק המצורף, ביום 6.5.16, שלח הנאשם הודעה קולית לטלפון הנייד של המתלוננת ואיים עליה באומרו: **"חכי, חכי תראי מה אני אעשה לך. אם את חושבת שאני צריך לגדל את הילדה עם כאב לב וכל יום מחדש, יש לך טעות את כל הסבל אני אעביר אליך ואת תסבלי כמו כלבה. כל ההודעות שאני שולח לילדה את גם לא משמיעה לה. אין בעיה אני לא אתקשר באמצע השבוע אף פעם. אבל תזהרי להתקשר שהילדה איתי, את לא מתקשרת אני לא מתקשר. ביום שישי הזה בקבר של נאסר אמן תעלי בלהבות".**

3. תחילה הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו ככל שהתסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של לקיחת אחריות והעדר תיקים נוספים, יעתרו למאסר על תנאי וקנס, ואולם בהמשך צירף הנאשם תיק נוסף,

ומשך הצהירה המאשימה כי עמדתה למאסר בפועל בכליאה ואילו ההגנה חופשיה בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

4.

על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 53, גרוש בשנית ואב לשלושה ילדים משתי מערכות יחסים שונות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד. בסיום לימודיו למד רכיבה טיפולית ושירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. עם שחרורו מהצבא עבד בעבודות שונות ובהמשך פתח בית מלאכה עצמי בו עבד במשך 15 שנה. לפני 6 שנים סגר את בית המלאכה והחל להפעיל חווה טיפולית לרכיבה על סוסים, אשר נמכרה על ידו לפני מספר חודשים. כיום נעדר מקום עבודה קבוע. בשנת 2006 נישא למתלוננת. כשנה לאחר נישואיהם החל ריחוק על רקע פערים בציפיות מהזוגיות. בהמשך, חלה הסלמה על רקע ניסיונותיהם להרות, אשר הובילו לוויכוחים ואלימות מילולית הדדית. לאחר לידת בתם נפרדו לסירוגין וברקע לכך התנהגותו המתוארת בכתבי האישום. בתקופה המתוארת, ועל רקע מצוקה רגשית שחוה, החל בטיפול תרופתי פסיכיאטרי נוגד דכאון והשתלב בטיפול פסיכולוגי באופן פרטי. בהתייחסו לעבירות, תאר הנאשם תחושת תסכול ופגיעה, בגינה שלח המסרון מתוך מצוקה ורצון לתשומת לב ממנה. הנאשם שלל כוונה לפגוע בעצמו או במתלוננת. כמו כן הסביר התנהגותו בתחנת המשטרה בכך שהתנהגות השוטר הגבירה את תחושת מצוקתו וחוסר האונים שחוה. הנאשם הביע חרטה על התנהגותו, ותיאר כי יחסיו עם המתלוננת כיום טובים יותר וכי הם מצליחים לנהל תקשורת טובה יותר הנוגעת לבתם המשותפת. ממידע עדכני שהתקבל מהפסיכולוג המטפל בו עולה כי הנאשם פנה אליו לטיפול בחודש פברואר 2015, הגיע לפגישות לסירוגין ובאוקטובר 2015 ניתק עימו קשר. מהתרשמותו עלה כי לנאשם קשיי יציבות, במצבי חוסר וודאות הוא מתקשה בתפקוד וכי יש צורך בהמשך טיפול. בשיחה עם המתלוננת תארה הסלמה במערכת היחסים על רקע תחושות של חוסר אמון וקנאה מצידו של הנאשם. בתקופה שלפני הגשת התלונה חוותה תחושות פחד נוכח תגובותיו של הנאשם. הנאשם עדיין נוטה ליצור עימה קשר באמצעות הודעות מאימות. שירות המבחן התרשם כי גם כעת חוששת המתלוננת מהנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק להמשך טיפול רגשי ולבדיקה פסיכיאטרית ועל כן הופנה לבדיקה במרפאה לבריאות הנפש, ואולם הנאשם טען כי הוא חסר כוחות ולא קידם את הנושא. בהמשך ניתק קשר עם שירות המבחן. שירות המבחן העריך כי הנאשם מתקשה להתמודד עם משבר הגירושין. מצבו התעסוקתי הלא יציב, העדר מקום מגורים קבוע, צריכת סמים על בסיס קבוע והעדר הליך טיפולי מצביעים על סיכון בהישנות עבירות אלימות. בהמשך, נערך לנאשם אבחון במרפאה לבריאות הנפש, ממנו עולה כי מקור התנהגותו של הנאשם הינה בהפרעת הסתגלות ובבעיות רגשיות וקיימת חשיבות לטיפול רגשי. עם זאת הנאשם לא קידם טיפול רגשי כלשהו ושלל צורך בהשתלבות בטיפול במסגרת שירות המבחן. הנאשם הפסיק את השימוש בסמים ובדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות. לצד זאת, הסכסוך בינו לבין המתלוננת עדיין פעיל על רקע הסדרי ראייה. נוכח שלילת צורך טיפולי העריך שירות המבחן סיכון להישנות עבירה, והמליץ על ענישה מרתיעה כמאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

5.

לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד יעקב שטרנברג ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1963, נעדר עבר פלילי. בתיק העיקרי מדובר אמנם באיום עצמי ואולם מדובר באיום ברף גבוה ואין ספק כי הפגיעה בערך המוגן, שהוא שלווה נפשה של המתלוננת, היא משמעותית. כמו כן, הפגיעה בשוטר משמעותית אף היא. בתיק המצורף שוב איים הנאשם על המתלוננת. תחילה הסכימה המאשימה לעתור לענישה

מקלה מתוך התחשבות בשיקולי שיקום, ואולם מהתסקיר הראשון עלה כי הנאשם לא שיתף פעולה, לא הציג מסמכים ולא הגיע לבצע בדיקות שתן. כמו כן נמצא כי הנאשם צורך סמים באופן קבוע ובהמשך ניתק קשר עם שירות המבחן. בהמשך הופנה הנאשם שוב לשירות המבחן, אך הנאשם לא שיתף פעולה גם הפעם. שירות המבחן מצביע על חששה של המתלוננת, על הסיכון להישנות העבירה ועל העובדה כי הסכסוך ביניהם עדיין קיים, כמו גם על סירובו של הנאשם להירתם להליך טיפולי ובסופו של יום לא בא בהמלצה שיקומית. מתחם העונש בתיק העיקרי הינו החל ממספר חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר. מתחם העונש בתיק המצורף הינו החל ממאסר על תנאי ועד לשנת מאסר. יש לזקוף לחובתו של הנאשם שתוך כדי ההליך, כשהוא מצהיר שהוא מעוניין בהליך טיפולי, הוא מבצע עבירה נוספת כלפי המתלוננת. משכך ונוכח השימוש בסמים ושליטת נזקקות טיפולית עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בכליאה.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מרים בריינין, הנאשם נעדר עבר פלילי. בתיק העיקרי מדובר בעבירת איומים כשהאיום מופנה כלפי עצמו. המתלוננת קיבלה את ההודעה מהנאשם ומיד פנתה למשטרה ואמרה כי הוא בעל רקע פסיכיאטרי והיא חוששת לו (נ/1). המשטרה הגיעה לחוות הסוסים שלו וניסתה במשך הרבה זמן לשכנע אותו לצאת מהמקום (נ/2-3). הוא הובא לתחנת המשטרה ונכבל בידים וברגליים, הוא חזר ואמר כי הוא לא מרגיש טוב. הוא נחקר רק בשעה 23:00 והובא לבסוף למיון רק בשעה 2:00 לפנות בוקר (נ/5-6). הנאשם עשה את מה שעשה לשוטר לאחר שביקש שיתייחסו אליו וכשהוא נמצא במצב נפשי קשה (נ/4). הנאשם מנהל חוות סוסים, משמש כמפקח מטעם בית משפט בתיקים אחרים, מעמיד את חוות הסוסים שלו לרשות יחידת הג'יפים של משטרת ישראל (נ/8). הנאשם בקשר עם שירות המבחן מחודש ינואר 2015, התייצב לכל המפגשים מלבד מפגש אחד. מסר בדיקת שתן נקיה. לאור זמן ההמתנה הארוך במרכז לבריאות הנפש הוצע לו להשתלב בטיפול פרטי. הנאשם השתלב בטיפול פסיכיאטרי פרטי. הרקע לכל האירועים היה מערכת גירושין מכוערת. גם התיק המצורף אינו ברף חומרה גבוה. הנאשם פעל נוכח תסכול מהסדרי הראיה עם בתו. שירות המבחן בסופו של יום המליץ על מאסר על תנאי. לפיכך עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם מאסר על תנאי.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כל אחד מכתבי האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם אחד**.
8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שלווה נפשו של אדם (בעבירות האיומים) וכן הגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם ושמירה על הסדר הציבורי (בעבירת תקיפת שוטר).
9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן בתיק העיקרי הינה ברף בינוני. איום הנאשם היה קונקרטי ותוך שימוש בכלי נשק אך האיום כוון כלפי הנאשם עצמו ותקיפת השוטר באמצעות יריקה לא גרמה לחבלות או לנזק. הפגיעה בערך המוגן בתיק המצורף הינה ברף נמוך בשים לב לכך שמדובר באיום שנשלח בהודעה ושאינו קונקרטי.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות של תקיפת שוטר ואיומים הוטלו עונשים אשר נעים החל מצו של"צ ועד לעונשי מאסר למספר חודשים (ראו בין היתר: רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (9.6.14); עפ"ג (מח' מרכז - לוד)

23394-01-14 עמרן נ' מדינת ישראל (16.2.14); ע"פ (מח' י-ם) 8414-09-11 חחיאשוילי נ' מדינת ישראל (12.9.12); ת"פ 46495-04-16 מדינת ישראל נ' ביטון (4.7.16); ת"פ 29792-12-12 מדינת ישראל נ' אימיכוביץ (6.7.16); ת"פ 23876-04-15 מדינת ישראל נ' יוסופוב (14.7.16); ת"פ (ק"ג) 53242-03-11 מדינת ישראל נ' בן ברוך (5.10.14) ות"פ (י-ם) 9140-02-14 מדינת ישראל נ' אבוטבול (19.11.14).

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שבתיק העיקרי, ביום 19.9.13 שלח הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת תמונה בה הוא נראה מחזיק באקדח מצמיד את הקנה לרקת הימנית בראשו. מיד לאחר מכן שלח לה הודעת טקסט בה כתב "ניצחת יא זונה...ביי". בהמשך בהיותו בתחנת המשטרה התפרע וירק בפניו של קצין משטרה שביקש ממנו להירגע. בתיק המצורף, ביום 6.6.16 שלח הנאשם הודעה קולית לטלפון הנייד של המתלוננת ואיים עליה כי יפגע בה, יגרום לה לסבל ויחל למותה. הנאשם ביצע את המעשים על רקע מערכת יחסים עכורה בינו לבין המתלוננת, על רקע סכסוך גירושין ביניהם וכן בשל מצבו הנפשי באותה עת. על מצבו הנפשי בתיק העיקרי ניתן אף ללמוד מתיעוד מצבו בתחנת המשטרה (נ/4 ו-נ/7) כמו גם מחוו"ד שניתנה בעניינו במסגרת בדיקתו במיון (נ/5) ממנה עולה כי הגם שלא נמצאה עדות למצב פסיכוטי, שוחרר הנאשם בהשגחה צמודה מתוך חשש לפעולה אימפולסיבית. את העבירה המתוארת בתיק המצורף ביצע הנאשם לאחר שהורשע בתיק העיקרי והתקבל בעניינו תסקיר שירות המבחן וכן לאחר שהביע את רצונו בפני בית המשפט להליך טיפולי.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם באשר לאירוע הראשון הינו החל מצו של"צ ועד ל- 7 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם באשר לאירוע השני הינו החל ממאסר על תנאי ועד לשישה חודשי מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1963, גרוש ואב לשלושה ילדים. הנאשם מתגורר בבית הוריו וחסר יציבות תעסוקתית. הנאשם לחם במלחמת לבנון השניה ונחשף שם למראות קשים אשר השפיעו עליו. הנאשם עשה שימוש במשך שנים רבות בסמים מסוג קנבוס ונמצא במשבר נפשי במשך שלוש השנים האחרונות. בדיקות שתן שמסר בשירות המבחן לגילוי סמים נמצאו נקיות. בבדיקה פסיכיאטרית אובחן כסובל מהפרעת הסתגלות. בעבר טופל בטיפול תרופתי נגד דכאון וחרדה אך הפסיק אותו על דעת עצמו לפני כחצי שנה. הטלת עונש קונקרטי על הנאשם תפגע בו ללא ספק. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות למעשיו והביע חרטה. מעשיו של הנאשם אירעו כשברקע מערכת יחסים עכורה בינו לבין המתלוננת וחוסר יכולתו של הנאשם להתמודד עם המצב. הנאשם זכה לתעודת הוקרה ממשטרת ישראל על תרומתו ליחידת הג'יפים שוהם. העבירות שבתיק העיקרי בוצעו בחודש ספטמבר 2013, כתב האישום בגין הוגש בנובמבר 2014. העבירות שבתיק המצורף בוצעו בחודש מאי 2016, כאמור, לאחר שהנאשם כבר הורשע בתיק העיקרי ואף התקבל בעניינו תסקיר שירות מבחן.

15. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב למצבו הנפשי

של הנאשם ולסירובו לקבל טיפול, כמו גם להתרשמות שירות המבחן לפיה זקוק הנאשם למסגרת טיפולית אינטנסיבית וכן לעובדה כי גם בעת הזו לא הסתיים הסכסוך בינו לבין המתלוננת.

16. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של צו של"צ בהיקף משמעותי לצד עונשים נלווים.

סוף דבר

17. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 250 שעות. שירות המבחן מתבקש לגבש תכנית של"צ עבור הנאשם ולהגישה לאישור בית המשפט בתוך 60 ימים, ללא צורך בדיון.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירת איומים או תקיפת שוטר.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא תגובש תכנית של"צ כנדרש, או אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולשוב ולגזור את דינו.

ככל שיהיה צורך בכך לשם גיבוש תכנית השל"צ, הנאשם ימסור בדיקות שתן לגילוי סמים.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, בנוכחות הצדדים.